

„Edinost“

iz taja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri zvečer.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priloge naročnine se uprava ne odira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nvd.); even Trsta pa po 8 stotink (4 nvd.).

Telefon št. 570.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

Se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom Poslana, oamrtice in javne zahvale domači oglasi itd. se računajo po pogodbi

Vai dopisi naj se pošiljajo uredništvu Nepravilni dopisi se ne sprejemajo Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccio št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Deželni zbor istrski

se snide danes zvečer zopet, to je: v drugo sejo. Doživeli in preživeli smo zopet zanimivo in značilno epizodo iz našega pisanega in na abnormnostih, absurdnostih, neverjetnostih in — komedijah toli bogatega življenja. Niso baš vesela čustva, ki nas navdajajo danes, ko se ta deželni zbor sestaja v drugo sejo še le sedaj, ko so druge zbornice v monarhiji že zatvorile svoja vrata. Smo se pač pokazali abnormalne tudi v tej deželnozbornski kampanji.

Rekli smo, da nam ni baš veselo okolo srea, ko se sestaja deželni zbor istrski. Komedijska je bila. Signori niso nikdar — to smo mi trdili dosledno — niti mislili resno na opozicijo, ali uprizarili so eksodusračunaje, da bo tudi to pot, kakor je bilo vsikdar do sedaj: da bodo Slovenci in Hrvatje morali poplačati trošek te komedije! Italijani uprizarjajo komedije stroške uprizarjenju pa morajo plačevati Slovani! Kaj takega je možno le tam, kjer so vse stvari postavljene na glavo. In v našem taboru tišči na duše, kakor težkamora slutnja, da bo tudi to pot tako.

Tej slutnji daje izraza tudi dunajska »Informations«, ki piše med drugim: »Znano je, da bi italijansko gospodstvo v Istri, ki itak že sloni na trhlenih stebrih, v kratkem času bilo bankrotno, ako bi mu vlada odtegnila svojo podporo. Česar se gospoda najbolj boje, je to: čiste volitve; in ta strah je bil pred vsem, ki jih je prišlo, da se po eksodusu, uprizarjenem toli komedijantski, vračajo v Koper. Slovani vidijo v tem žalostno znamenje, da zopet ne bo nič s čistimi volitvami. S skrbjo jih navdajajo tudi drugi »gotovi pogoji«, ki so jih zahtevali Italijani in v katerih je vlada očevidno tudi pri volila. Ceno, katero se je vlada obvezala plačati večini za zopetni vstop, bodo morali pokriti Slovani!! V čem bo obsežena ta cena, to bomo videli kmalu. Jedno pa bi naju svetovali vladi: naj bi pokvarjeni italijanski signori na ljubo ne natezala loka prehudo. Tudi Slovani istrski, navajeni na suženjstvo, ne bodo več dolgo z dovedanjo mirnostjo trpeli sramote, da se v njih lastni deželi postopa z njimi kakor s heloti!«

Kakor znano, je v istem zmislu pisala tudi »Naša Sloga«, v zmislu namreč, da plačilo gospodi za povrnitev v deželni zbor bo to, da homo imeli zopet v jesen take volitve, kakor smo jih imeli vedno do sedaj:

da bodo zopet nasilje, nemoralna, korupcija in najdrznejše falzificiranje javnega menenja praznovali svoje orgije... Zopet bo delal ves aparat, da se uduši glas večine in da večina prebivalstva ne pride do svoje veljave.

Glasilo italijanske večine, »L'Istria«, beleži ta izvajanja »Naše Sloge« in oporeka — seveda — najodločnejše temu, da bi bilo kaj dogovorjenega med Italijani in vlado. Le skrb za nekatera nujna vprašanja javne administracije — da ne bi dežela trpela škode — da je dovela Italijane v zbornico!! Čudno. Mar so ta vprašanja navstala kar naenkrat, sedaj, nepričakovano?! Mai niso obstala že popred, ko so prisegali, da se ne povrnejo v zbornico, dokler ne dobe zadoščenja za kruto žaljenje, ki da je doletelo »deželno ustavo« in »parlamentarizem« ter »dostojanstvo zbornice«?! Kako so se mogli — po taki svečani zakletvi — vrniti v zbornico, ne da bi jim bila vlada dala zahtevano zadoščenje, in ako je res — kakor zatrja »Istria«, vsa polna indignacije — da jim vlada ni zgradila tistega »zlatega mostička«, o katerem je govorila »Naša Sloga«. Nam pa se vzbuja sumnja, da je »Istria« lahko zatajevali tisti mostiček, ko je — že šla čez — enj!

Stroške — kakor rečeno — bodo itak morali plačati Slovenci in Hrvatje! Kakor je videti, je tudi tu, kakor vsikdar, laško špartanstvo, laški ponos — jako ceno.

Slavnost razvitja zastave pevskega društva „Kolo“ dne 21. julija 1901

(Dalje.)

Koncert.

Težavno bi bilo, ako bi hoteli oceniti ves obširen program, težavno radi množine društev, ki so nastopala, in težavno radi ogromne množice, ki je bila zbrana na slavnostnem prostoru in je s tem nekako onemogočala kritično in nepristransko opazovanje. Sicer bi pa tudi ne bilo umestno, ako bi se o taki velikanski slavnosti hoteli spuščati v take podrobnosti in bi kritika narastla ogromno, ako bi hoteli posamično navajati dobre in slabe strani vseh nastopivših pevskih zborov, katerih je bilo nič manj nego 14. Dovolj bo, ako omenimo o tej priliki, da so pevska društva častno tekmovala med seboj in jako dobro, nekatera celo izvrstno rešila svojo nalogo. Skupen utis, ki ga nam je napravilo izvajanje vseh zborov je ta, da smo se na tej slavnosti prepričali o resnosti, ki vlada v

vseh naših pevskih društvih in o poštenem nastojanju, da dosežejo ista kolikor možno večjo popolnost.

Pevska društva so res naš ponos in naša čast, ona nam vzgajajo narod in pripravljajo na resen kulturni boj se svojimi nasprotniki. Ravno pevska društva povzdignila so narodno zavest ob Adriji na tako višino, kakor se nahaja le malokje. Še nikdar nismo imeli prilike videti skoraj vsa naša pevska društva Trsta in okolice ter mnogo družih iz širne domovine, kakor na tej krasni slavnosti društva »Kolo«. Ustrezno bo gotovo vsem, ako jim podamo tukaj po vrsti vsa društva, kakor so nastopila na koncertu:

1. »Kolo« (mešan zbor) — Trst: F. S. Vilhar: »Domovini« in zadnjo točko programa Zaje: »Črnogorac Črnogorki«.
2. »Ljubljana« (m. zbor) Ljubljana: A. Nedved: »Prešernu« in pri ponavljanju skladbo »Domovini« z bariton in tenor-solom.
3. »Nabrežina« (moški zbor) — Nabrežina: A. Foerster: »Pjevajmo«.
4. »Zarja« (mešan zbor) — Rojan: Grbič: »Klic pomladanski«.
5. »Adrija« (moški zbor) — Barkovlje: A. Hajdrih: »Heregovska«.
6. »Slovan« — Padrič in 7. »Lipa« — Bazovica (mešan zbor) skupno: I. Laharnar: »Pozdrav«.
8. »Slava« (moški zbor) — Sv. M. Magdalena sp.: I. pl. Zaje: »Slava delu«.
9. »Pevsko in glasbeno društvo« (moški zbor) — Gorica: I. Bendl: »Svoji k svojim« in pri ponavljanju »Naša zvezda«.
10. »Danica« (moški zbor) — Kontovelj: J. Aljaž: »Občutki«.
11. »Hajdrih« (moški zbor) — Prosek: Paučič: »Pred bojem«.
12. »Slovensko pevsko društvo« (moški zbor) — Trst: I. pl. Zaje: »Hrvatskoje«.
13. »Bratovščina sv. Cirila in Metodija« (mešan zbor) — Trst — Sv. Jakob: V. Krek: »Domu«.
14. »Slavec« (moški zbor) — Riečanje: P. H. Sattner: »Vrbica«.

Kakor rečeno: mi ne moremo kritično presojati nastopanja posamičnih društev. Ali dva momenta bi vendar radi povdarili. Po splošni sodbi strokovnjakov se je med vsemi najbolj odlikovalo »Pevsko in glasbeno društvo iz Gorice« pod spretnim vodstvom gospoda pevovodje Steléta; izbornost tega društva je tem znamenitejša, ako pomislimo, da je še-le malo časa, odkar se je ustanovilo.

Jako navdušeno je bil pozdravljen ob prihodu na oder in o odhajanju z odra tudi pevski zbor unijatskih Riečanjev, dični »Slavec«.

Ta gromovita ovacija je pričala, kako vse naše ljudstvo simpatizira z unijatskimi

Riečanji iz česar naj si izvestni krogi erpijo moralo in pouk. Kakor smo omenili že uvodoma so tudi vsa druga društva jako častno rešila svoje naloge in žela obilo pohvale od navdušenega občinstva.

Po koncertu.

Koncert na slavnosti »Kola«, ki se je vršil s točnostjo, ki je bila ob taki ogromni udeležbi tem večje hvale in priznanja vredna, je pokazal vnovič, s kako pridnostjo in kako vnmemo se goji naša pesem tu na tržaškem ozemlju in v sosednjih mu krajih. Pokazal pa je tudi, kako je vse naše občinstvo — brez razlike stanu — iz srea udano tem svojim pevskim društvom, kako je navdušeno za-nje in kako se ponaša z njimi. Na koncertu je bilo videti, kako so bila vsa srea posvečena naši pesmi. Lahko rečemo, da je bil to dan časti naše pesmi, dan nje zmagoslavja. Entuzijazem pa, ki je že med koncertom naraščal od točke do točke, se je povselp na višek, ko je po koncertu na stotine pevcev zapelo skupno tisto divno srea vnmajočo slovensko-hrvatsko pobratimijo: »Slovenae i Hrvat!« To je kipelo, to je žarelo, to se je isknilo v očeh, kar je plamtelo v duši vsakogar in o čemer govori divna pesem: zavest, da nas je vzgojila ista mati in da se čustva vseh združujejo v sja jednega in istega plamena. Rekli smo, da je ob pevanju te pesmi navdušenje doseglo svoj višek. Ne, ni bilo tako! Kajti še mogočnejše, še veličastnejše je vspametelo, ko je dičalo »Slovensko pevsko društvo« jelo peti majestozno našo himno »Hej Slovani«, ki je v hipu potegnila za seboj vsa elektrizirana razvnetá srea, da so mogočno doneli zvoki iz tisočev grl. Ko si zrl na to pevajočo množico, tisočev in tisočev, vsi razoglavi kakor na povelje, ko si videl, kako je vsakdo v tej nešteti množici z vsako kretnjo izražal, kaj čuti: doživel si trenotek, katerega ni možno opisati, katerega treba ravno doživeti — trenotek, ki ti posveča vsa čustva, ki te dviga v jasne sfere domovinske ljubavi, trenotek, ki ti ostane zapisan v spominu in duši, da ga ne pozabiš svoje žive dni. Ko je ta množica pevala to našo himno, zlivala je v akorde ves patrijotizem svoj, in gost, ki je bil navzoč v tem trenotku, je mogel videti in se prepričati, kolik fond rodoljubja in slovenske zvestobe je nabran v tej naši tržaški slovenski masi. To so trenotki, ki blažilno uplivajo na človeka, ki vzbujajo nove nade in povzdigajo duha, da ne klone pod težo vsakdanjega težkega boja!

In tisto radostno vzvišeno razpoloženje, ki je bilo navstalo ob skupnem pevanju, se

PODLISTEK

Zalagarjev Johan.

Izvirna slika.

Spisal Drejc s Krasa.

— Smo pa spet preveč naložili, — ha da nam noge odrekajo službo — vrgel jej je rezko v obraz. — Pa kako se kadi iz tebe, kadi, in duh tudi ne kaže, da bi ti bil »Muha« naročil najboljše. —

— Z jedno nogo stojš že v grobu, šema stara, in še te ne mine volja briti norce iz revežev. Pride že tudi tvoj čas, ko boš dal račun pred večnim sood... je dejala jecljivo, o zadnji besedi pa si jej je hlipnilo, da jej je druga polovica ostala v grlu.

— Kaj ti delam? Mari lažem? Preveč smo naložili, preveč, je pritrdil zopet. Pa le poglej, kako izgledaš!

— Motovilo staro! Sam gobee te je več, pa se še rogaš! Mari misliš, da so tvoje duri zaklenjene pred nesrečo: še beračil boš, beračil, in klatil se od praga do praga, kakor jaz.

— No, no, ne tako jezno! Saj ne pravim, da ne bom, in sploh nisem sedaj na boljšem od berača. Berač vsaj pohaja, in iztakne tu pa tam kak krajcar, kako čušico vina, a jaz...

— Hm, ako se ti zdi, da se nam bolje godi, hm, hajd, pusti govedo, za berača si kakor vstvarjen, hajd s tebuhom za kruhom!

In pa še s teboj pojdem, in kar nabereva, delila bova, in živela kakor mož in žena. — O teh besedah je nekaj zaokrožila obraz, in zdela se je, kakor da se jej usiljuje prisiljen nasmeš Johanu v obraz.

— Ali govoriš ti, ali govoriš žganje iz tebe — se je obregnil Johan, skoraj usrjen. — Ali se ne bojiš, da te Bog kaznuje še bolj? Sram te bilo takih besedij! Meni kaj takega!... Kakor mož in žena!... O ti pokvarjeni svet, ti nesramna stvar pi... pi... —

— Pijana, si hotel teči! Le malo takih besedij! Še dobre tri fraklje ga nisem, zdaj pa tako očitanje. — Obraz je imela skesan, kakor da se je pojavilo na njem vseh sedem božjih žalosti.

— Tri fraklje! marti ni dovolj, ženišče, ali se ti blodi, mari se moraš valjati po tleh?!

....No, zdaj pa že vidim, s teboj ni pravka. Ti bi me pripravila še ob dobro ime, ako bi naju kedo videl skupaj; le hitro se ogrej, ako te zebe, pa glej, da se izgubiš, od koder si prišla!

— Glej ga, glej! kako je napihnen, pa na potu sem mu, na potu; ti kosmatinec ti, kar sramuje se me... Ogremem se že, to pa to, ali proč, to ne pojde tako z lepa, — lačna sem.

— Misliš, da sem jaz sit? —

— Od sinoči nisem imela gorkega v želodecu. —

Lažnjivka! Ravno kar si mi rekla, da si zvrnila tri fraklje. Mari ni žganje gorko? E gorko je, gorko, da človeka seže celo.

— Mene že ne. —

— A mene še manj; ali drugači se mi zdi, da diši tebi repa, toda ta tvoja misel je jalova.

— Menda vendar ne boš tako brez srca. —

— Ravno tak; le pobrini se, pobrini; kaj te je zlodej prinesel sem-le.

— Nič zlodej, sama sem se prinesla, pa dim tvojega ognja me je privabil s ceste

sem, ta le dim, ki se tako dviguje proti nebu, kakor dim Abljeve daritve. In nisem slabo naletela. Johanček, moj dragi Johanček, daj mi, daj, vsaj dve, glej, pa hvaležna ti bom do smrti. —

— O, ti sladkousti hudič, kar dve repi. Ti segaš pa daleč. Dve repi! Ne pravim, ako bi me bila prosila ene, no, naj bo v božjem imenu; a dve, to je že za eno preveč. — Ali prosjačiš ti po groši ali po krajcarji? Vprašal jo je in prav debelo potegnil dima iz debele cigarete.

— Tudi po groši, ako je treba.

— Seveda, pri tebi je vse mogoče.

— E, prijatelj, to je tudi pri drugih mogoče; kar kdo da, to je dobro, pa čim več kdo da, bolje je; samo da so tisti, ki so odveč dajali, že pomrli večinoma.

— Zdaj pa bodi konec. Si slišala, s teboj nočem imeti opravka; tukaj-le imaš eno repo in glej, da si mi izkidaš od tukaj — pri tej priči segnij je na ognjišče po debelo, ne dobro pečeno repo in jo njej pomolil nasproti.

(Pride še.)

je vzdržalo na vsej pozneji zabavi ob sviranju godbe, umetelnih ognjih — katere je krasno priredil naš pirotehnik g. Zobeč — in radostnem medsebojnem zabavanju.

Že je legla noč na zemljo, a na slavnostnem prostoru so vrveli še vedno tisoči ljudij. Vrt je zablestel v neštevilnih lučih, in pogled na to vrvenje v magičnem svitu je bil čaroben. Kar gledal bi bil človek in gledal in si naslajal dušo na teh ljudeh, topečih se v poštenem, nekaljenem veselju.

Pozneje pa, ko so množice začele zapuščati slavnostni prostor, je bilo zopet po ulicah, kakor popoldne, ko so se množice valile na slavnost. Po vseh ulicah daleč na okolo je bilo življenje in vrvenje, ki se je potem raztegnilo na vse Slovence znane lokale.

Velikanski utis, ki ga je ta slavnost — prirejena s skromnimi sredstvi — napravila na tuje goste, je povdarjal g. Sturm v navdušenem govoru z odra doli. Glavne misli iz tega govora podamo prihodnjé.

(Pridb. š.)

Politični pregled.

V TRSTU, dne 30. julija 1901

O položaju. »Narodni Listy« označajo razpoloženje v češkem narodu kakor neprijazno. Dr. Körber se moti — meni praški list — ako misli, da ima iz lanske kampanje dobiti še kakov saldo; nasprotno utegne biti res. Imenovanje nemškega ministra-rojaka bi Čehi — ker bi porušilo labilno ravnotežje v ministerstvu — smatrali kakor casus belli. Saj ni še v nobenem ministerstvu zadnjih dvajset let sedelo toliko pristašev Nenemcev, kakor jih sedi sedaj izrečnih Nemcev! Nagodba z Ogrsko pomenja še le veliko skrb za ministerskega predsednika. Proti Szellu, ki se nadeja, da izide ojačen iz volitev, stoji Körber s štabom ministrov, ali z razdejano parlamentarno armado, kajti sedaj je v parlamentu mnogo manjšin, a nobene večine. Dne 23. septembra 1897, pozno v noč, je grof Badeni predložil cesarju 32 podpisov parlamentarne komisije desnice in je mogel reči kroni in Madžarom: »Večina desnice, večina parlamenta in avstrijskih narodov je z menoj in za menoj.« Kdo pa gre z doktorjem Körberjem? Kdo stoji poleg njega, kdo za njim, in kje, kako stoji dr. Körber in kako bo stal dne 23. septembra 1901? Zato umejemo, da se v dru. Ernstu Körberju mnogokrat vzbuja želja, da bi se mu nudila prilika za primeren odhod s političkega pozorišča, ali, kakor se pravi neteatriški: za »časten odhod«.

Namestnik dalmatinski je baje poklican na Dunaj. Tako vsaj javlja zaderski »Novi list«. In sicer da se je to zgodilo v dvojen namen. V prvo mu bo poročati osrednji vladi o škandaloznih neprestanih neredih v Zadru, ki so že znani vladi, po posebni ulogi, predloženi gospodu Körberju od nekaterih poslancev dalmatinskih, ter da se sporazume z vlado, ako bi se imel razpuštili deželni zbor in razpisati nove volitve. Z ozirom na vnanjo politiko je bil bržkone poklican na Dunaj radi nevarnega mešanja, ki se opaža v Albaniji, na katero v zadnje čase Italija bolj in bolj obrača svoje oči.

Ob obali Albanije. Dunajska »Reichswehr«, ki je menda v zvezah z vojaškimi krogi, piše v svojem sobotnem večernem izdanju:

Iz Gruža doznajemo, da je veliki križar »Cesar Karol VI.«, ki je bil došel tjakaj povodom slavnost o otvorjenju železnice, dne 20. julija, po slavnosti odšel na tritedensko križanje ob obali Albanije in da je onega dne dospel najprvo v Ulčinj in je od tu odplul v Preveso. Nadaljnje postaje za dva tridnevno mudenje so Bar, Valona in Krf. Te nenavadne misije jedinega križarja, ki je sedaj na razpologu v Adriji, je bilo gotovo želeči, da se prebivalstvu na onih obrežjih postavi belo-rudeča zastava pred oči v obliki, ki jih spomni, da Avstro-Ogrska prej ko slej stoji na straži na vratih Adrije ter da tudi stvarjem južnih sosedov sledi s pozornostjo.

Že ime pristanišča Ulčinj vzbuja spomine, ki so v tesni zvezi s pojmom »demonstracija z brodovjem« — in za nekaj tacega gre baje tudi sedaj. Tudi Prevesa in Valona sta imeni, ki obračata na-se, bolj nego je treba, pozornost državnih politikov, in iz tega vzroka dobiva misija velikega križarja ob tem obrežju — in to celo v dobi splošnega političnega miru — za poznavalec stvari nenavaden značaj, ki pada v oči. V zvezi s čudno

silo do govorjenja znanih malih veličin in s pikanjem mušic, množičim se vidno, ki perijodično nadleguje veldržavo Avstro-Ogrsko v njenih zamočvirjenih nižavah, pomenja tako izrecno rekognosciranje albanskih pristanišč odredbo, čije osti ni možno zgrešiti in katere posvarilo bodo gotovo tudi umeli.

Čudne, nenavadne glasove čujemo tn. Skoro da zveni to kakor nekaka vzbudivša se energija in volja za krepko obrambo in varovanje svojih koristi! Energija in krepka volja v velikim mednarodni politiki in pa še celo zavedanje postavljenega si cilja: to je v monarhiji Avstro-Ogrski res nekaj nenavnega. Zato nam glasovi v »Reichswehr« zvene tako nenavado, rekli bi, nedomače, tuje. — Skoro da nas zaveja to v misel, da je »Reichswehr« govorila tu le v svojem in ne v imenu svojih zvez. Najtežje pa bi mogli verjeti, da je stal pri aparatu telefona gospod grof Goluchowski.

No, ko bi šlo le proti tistim »malim veličinam«, o katerih govori »Reichswehr«, bi že verjeli v energijo. Saj je gospod grof proti onim malim na Balkanu večini celó bolj energičen, nego je to združljivo z interesi monarhije. Ali križar cesar »Karol VI.« križa in — demonstrira ob albanski obali. A na to ne aspirira, oziroma ne dela konkurence Avstro-Ogrski kaka »poznana mala veličina«, ampak neka večja veličina na oni drugi zapadni obali Adrije. Torej: proti komu demonstrira »Cesar Karol VI.« in komu daje resne opomine, da je Avstro-Ogrska vedno na straži ob vratih Adrije? Zakaj si »Reichswehr« ne upa izreči imena — Italija?! Energija je lepa reč, a posebno lepa, ako se kaže tudi proti »velikim veličinam« in ne samo protim »malim«. Da, to bi bilo možko, to bi bilo dostojno monarhije, kakoršnja je Avstro-Ogrska, to bi bila energija, ki bi imponirala, ako bi naša diplomacija enkrat začela govoriti razloženo in naravnost. Mi imamo ob Adriji, in sasebno na albanskem obrežju, briniti svoje vitalne koristi! Mi hočemo odklanjati aspiracije vsakoga, ako so v nasprotju s temi koristmi našimi, jih hočemo braniti eventuelno tudi proti Italiji in še se imajo ob tem razbiti tudi pogajanja za obnovljenje trozveze.

Z malimi govoriti tako od gori doli, preko rame, to ni ravno častno; možnim govoriti o svoji moči — to daje časti in ugleda!

»Reichswehr« pripisuje misiji »Cesarja Karola VI.« velik pomen, a po našem mnenju je pomembnost te misije v dejstvu, da se iz enunociacije v »Reichswehr« daje izvajati ta jedini logični zaključek, da k vsemu tradicionalnemu navskrižju med državno-politiškimi in ekonomičnimi interesi Avstrije in Italije navstaja akutno navskrižje na novi točki, v Albaniji, ki ne more — ako je še kaj logike na svetu — ostati brez vpliva na vnanjo politiko Avstrije sploh in nje razmerje do kraljevstva italijanskega še posebe. Ne pomaga nič: dogodki gredo dalje svojo logično naravno pot, kakor reka po svoji strugi: vzleze vnanji narobe-politiki avstrijske monarhije.

Povratek lorda Kitchenerja. — »Frankfurter Zeitungi« poročajo iz Londona, da se tam smatra vest o povratku lorda Kitchenerja iz južne Afrike za popolnoma verodostojno. Njegovim naslednikom bo baje imenovan general Littleton, nečak pokojnega državnika Gladstona. Nikakor nam ni mogoče pojmiti, zakaj Angleži iz zgoraj navedene spremembe v poveljništvu sklepajo, da se v kratkem konča vojna! Ako je mir tako blizu, potem res ni treba, da bi menjavali osebo vrhovnega poveljništva; najpomembnejše je, da kar Kitchener sam opravi to »malenkost«. Bržkone se dogodi sedaj zopet, kakor svoječasno, ko je bil lord Roberts odpozvan od vrhovnega poveljništva. Tudi takrat so rekli, da je vse končano in da bo imel njegov naslednik le zaključiti vso stvar; sedaj pa vidimo, da je že toliko mesecev od onega »konea« in da vendar še sedaj ni pravega konea in ga menda kljubu novemu poveljniku tudi tako kmalu ne bo.

Tržaške vesti.

Tužna novica. Po znanih dogodkih v Kopru je bilo zdravje našega mil. gosp. škofa Andreja M. Šterka popolnoma pretreseno in kdor ga je videl, poznal je na njem, da mu preti resna nevarnost. Šel je v Rogatec na zdravilišče. Od tam pa nam prihaja žalostna novica, da ga je napadla huda mrzlica in se je batá najhujšega. Po vseh tržaških cerkvah

se opravljajo zanj javne molitve na ukaz prečastitega škofijskega ordinarijata. Dolžnost našega naroda je, da se v tem resnem trenutku spominja svojega škofa, ki ni hotel za nobeno ceno biti izdajalec na svoji krvi. Skušali so na njem z divjaškim strahovanjem v Kopru. Dal dobri Bog, da ne bi podlegel na tem!

Na delo! Pišejo nam: Mi narodni delavci opazujemo žalostnim srcem, kako prepočasi se naši tržaški narodnjaki upisujejo v najvažnejša naša narodna društva! Res je, da so sedaj »pasji dnevi«, ali ti bi ne smeli toliko uplivati na naše narodno delovanje, ko vendar vsi predobro vemo, da naši sovražniki nikdar ne spijo! Društvo »Narodni dom« je ustanovljeno! To društvo, ki smo je tako težko pričakovali, že deluje — žal, da deluje tako, kakor bi ne smelo delovati! Da se izziramo jasneje, povemo, da nam je na misli upisovanje in uplachevanje naših narodnih slojev katero se vrši — prezaspajo! Odbor je nastavlil svojega uradnika, ki postuje vsaki dan od 5. do 7. ure popoldne v »Delavskem podpornem društvu«, toda ne vprašujete nas, koliko jih je onih, ki prihajajo prijaviti se! Mi moramo nastopiti energičneje in pokazati, ne samo, da si želimo narodnega doma, nego treba, da tudi posežemo v žep in da žrtvujemo vsaki po svoji moči! »Pasji dnevi« naj nas ne ovirajo, ker je za nas sedaj — delavnik v najstrožjem zmislu te besede.

Dovolj je izzivanja! Mi vedno priporočamo našemu ljudstvu, naj ne izziva in naj ne žali nikogar.

Od druge strani se pa dopušča, da sme nas in naše ljudstvo izzivati vsaka laška šema!

Laško novinstvo — izvemši enega ali dva lista — ne ve, kako bi bolj grelo mežgane svojim čitateljem in je le strah pred slovensko pestjo onih, ki zadržuje laške nauhujskane vročekrvneše, da ne nastopajo pogostej in očitnej!

Gledé izzivalne pesmi »Nella patria de Rossetti« smo že mnogokrat pozivali naše nasprotnike, naj nas ne izzivajo s to sramotilko in tudi čuvarje reda smo opozarjali že neštevilnokrat na efekt te »pesmi« na naše ljudstvo. Toda — kakor je videti — so bila vsa naša prizadevanja brezvspešna!

Ni dovolj, da se ta nesramna škovanka poje o vsaki mogoči demonstraciji — ne, trebalo je še, da isto napišejo celo na papirnate pahljače, katere prodajajo po javnih ulicah in s katerimi smo videli založeno celo okno neke prodajalnice v ulici Ponterosso!

Da, še več! Tvrdba Smolara je čutila potrebo, da je napravila razglednice, predstavljajoče Rossettijev spomenik, v čegar vznožju je natisnena ona zasramovalka. Vsa to je na ogled vsem, ki hodijo v trgovine omenjene tvrdeke trošit novce — bili ti tudi Slovenci, Nemei ali Turki!!!

Nam vsaj se dozdeva, da tvrdka Smolara kaj rada prodaja tudi slovenske molitvene knjižice, vizitnice, karte za čestitke itd. in ljudje, ki so bolj obveščeni nego mi, nam zatrjajo, da ta tvrdka dela prav dobre kapčije tudi z našim slovenskim ljudstvom, sasebno z onim zadržele.

Trgovina je lepa reč, ali žaljeaje onih, ki zahajajo v trgovino, pomenja po našera menenju, če že ne drugzega, vsaj pomanjkanje vsake — omike.

Kedo je bil Rossetti? Pišejo nam: Daleč smo že prišli. Stražarji morajo sedaj čuvati spomenik Rossettiju, kakor so morali čuvati in ga še morajo onega na južnem kolodvoru, ki predstavlja — združanje Trsta z Avstrijo! Kar je pa naravnost neverjetno, je to, da morajo redarji sedaj čuvati Rossettijev spomenik pred onimi, ki so se najbolj navduševali zaaj še pred jednim letom — to je: pred iredentariji. Sedaj, ko so ti ljubi iredentariji izvedeli, da je bil Rossetti človek Avstrijske, videli bi najrajše, da bi se spomenik pogreznil, da bi sploh ne bilo več sledi o njem.

Na dan odkritja je rekel neki naš človek: »Lahom je grozno zrasel nos, ko so izvedeli, da je bil Rossetti — Slovenec.« Da bi ne bilo kaj resnice v tem vsiklju? Jaz sodim, da Rossetti ni bil Slovenec, a mišljenja je bil gotovo istega, kakor okoličanski Slovenci. Da bi pa prišli na sled temu imenu, tej besedi »rossetti« — tej koreniki, prosil bi slovenske jezikoslovce in slovenske stari-narje, da bi se nekoliko potrudili in bi prijavili »Edinosti« sad svojega raziskovanja; morda bi prišli s tem ljubim Rossettijevim spomenikom še tako daleč, da bi se znal uresničiti gorenji vsiklj našega človeka.

Lahi pripovedujejo o Rossettijevi rodbini sledeče:

Rossetti so bili beneški trgovci. Jeden teh Rossettijev je bil rojen na Reki in ko je imel pet let, je prišel v Trst. Tu v Trstu se je oženil in v zakonu je imel 12 otrok. Pesnik Domenik de Rossetti, kateremu so postavili spomenik, je bil deseti otrok tega zakona.

Tako pripovedujejo Lahi o tej rodbini. Za me pa to, da je bil Rossettijev rod — rod benečanskih trgovcev, nikakor še ni dokaz, da je bil ta rod laški. Saj je znano, da je bilo v benečanski republiki tudi Slovencev in Hrvatov! Saj je znano, da je v Benetkah še dandanes »Riva dei Schiavoni«.

Nadalje sem izvedel še to: V tržaški okolici in sicer v Rocolu je kraj, ki ga naši okoličani imenujejo »Rešetovec«. Oni pravijo: »Pojdem na Rešetovec, bil sem na Rešetovci.« — Na tem Rešetovcu je več hiš in tudi stara cerkvica. Ljudstvo, to je, stari možje pripovedujejo, da so bili tu na Rešetovcu doma današnji Rossettiji.

Če pomislimo, da Rossetti nima v nobenem romanskem jeziku nikakega pravega pomena, pač pa je celó podobno slovenskemu rešetu, Bog ve, da ni bil laški Rossetti pred sto in sto leti slovenski rešetar, ki je svojo »süho robo« prodajal po mestih jadranskega morja in ga je naše ljudstvo radi tega imenovalo Rešetarja, njegov poznejši dom pa Rešetovec?

Na delo torej slovenski jezikoslovci in slovenski zgodovinarji. Povejte nam, kedo je bil Rossetti? Če nam dokažete, da je bil Rossetti slovenskega rodu, to bi se Lahi praskali za ušesi. — Mi pa porečemo tedaj:

V Trsta so spomeniki avstrijskih vladarjev in jeden ... slovenskega okoličana!

Slovenščina na Kranjskem! Slavno e. kr. Novomeško okrajno glavarstvo je doposlalo pod št. 14.665 neki akt na administracijo našega lista.

Vsaki normalni človek bo mislil, da se je to zgodilo v slovenskem jeziku; toda e. kr. okrajno glavarstvo v Novem mestu menda ne pozna slovenskega jezika, ker bi bilo drugače na slovensko pismo odpisalo v slovenskem jeziku!

Mi na Primorskem ne sprejemamo od nobene e. kr. oblasti odlokov, ki so v nasprotju s XIX. avstrijskih temeljnih zakonov in bi bili gotovo vrnil tudi tu omenjenega, da ni bil poslan pomotoma na naše upravnništvo! Sicer se pa lepo zahvaljujemo za tako enako-pravnost! In še celó iz sra slovenske domovine!!!

Iz pred deželnega sodišča. 20-letni Štefan Kalčič iz Voloskega je bil v službi pri trgovcu v Opatiji, Mateju Štalbi, kjer je pred časom pokradel več stvari, razne predmete za oblačilo, nekaj kave in vina. Radi tega čina ga je sodni dvor včeraj obsodil na 6-tedenski zapor.

30-letni Anton Kodelja je pred časom ukradel, kakor smo že poročali, v škedenjski čistilnici riža, kjer je bil na delu, vrečo riža. Redarja, ki ga je srečal na cesti ter vprašal po imenu in kje da je dobil oni riž, pa je podal krivo ime ter rekel, da se imenuje Anton Škverca ter da je riž njegova lastnina. Sodni dvor je obsodil Kodeljo radi te tatvine in krivega izpovedanja imena na jeden-mesečen zapor.

20-letni Fran Stangel se je, iskaje dela, minelega meseca podal v Untermais pri Meranu, kjer je prenočil pri nekem Arturu Pasqualiniju. Ko je stopil v odkazano mu sobo, spala sta tam že dva mladeniča. Ko si je fant vse dobro ogledal, zapazil je, da imata druga jako lepi novi obleki; slekel si je svojo raztrgano obleko, oblekel jedno onih dveh in jo potem popihal na plano. Oblasti so ga pozneje ulovile in zaprle. Včeraj je stal radi tega čina in radi krivega izpovedanja svojega imena pred sodniki in sicer še vedno v lepi ukradeni obleki. Sodni dvor ga je obsodil na 6-mesečen zapor in na povrnitev ukradene obleke.

18-letni Avguštin Serbo in njegov brat Anton zapazila sta dne 24. februarja t. l., grede po ulici Erta, na tleh nož in novčarko, v kateri je bila jedna krona, katero si je prisvojil Avguštin. Ker je hotel imeti tudi Anton polovico, nastal je med bratoma pretep, v katerem je Avguštin z najdenim nožem dvakrat zabodel svojega brata, radi katerih ran je moral ostati slednji 20 dni v bolnišnici. Na včerajšnji razpravi je Anton odpustil svojemu bratu Avguštinu, katerega je sodni dvor obsodil na 6 tedensko ječo.

Velika nesreča. 26-letni voznik Gustav Malunko šel je včeraj popoldne se svojim vozom po ulici Scoglio, v kateri ulici isti tudi stanuje. Na vozu je bil prazen lesen koš, ki služi za prevažanje apna. Ko je 8 l. Josip Kraševac zagledal voz, splezal je v koš in se tako vozil do oglja ulice Kandler. Tu se je voz, ne ve se iz katerega vzroka, pretresel, vsled česar se je koš zvrnil z njega ter pokril dečka pod seboj. Dvignili so takoj koš in pobrali ubozega dečka, ki je ležal na tleh kakor mrtve. Zadal si je mnogo težkih ran na glavi. Dečka — ki je že od rojstva gluhonega — so prenesli v bolnišnico; njegovo stanje je zelo težko.

V zaporu znorel je javni postrežček Nikolaj Zetto iz Kopra. Predsinoči so ga zaprli redarji, ker so ga našli spati pod nekim železniškim vozom na kolodvoru južne železnice. Vso noč je bil v zaporu popolnoma miren, drugo jutro pa je začel razgrajati tako, da so se drugi, ki so bili zaprti z njim v isti sobi, začeli bati in klicati na vso moč jetničarje, ki so kmalu prišli in odvedli znorelega v posebno sobo. Ker pa je tukaj še bolj rogovilil ter si potrgal vso obleko, poklicali so Trevesa, ki je odvel reveža v norišnico.

Pretep med brati. V gostilni soprogov Vazieri v ulici Montuza so bili v nedeljo zvečer trije bratje Centassi. Nekoliko pred šesto uro popoldne so se počeli prepirati in ko je videl krčmar, da njih prepiru noče biti nikoli konca, zapodil je vse tri iz svoje krčme. Centassi Rudolfa videli so nekateri, da je, odhajaje iz krčme, vzel seboj velik žebelj in čašo. Bratje so se zunaj še nadalje prepirali. — Nekoliko pozneje je bilo slišati upitje in gostje, ki so pohiteli iz krčme, so našli Rudolfa Centassi ranjenega na tleh, drugih dveh bratov ni bilo. Centassi je dobil precej težko rano v hrbet, katero so mu obvezali potem v bolnišnici. Ko ga je policija povpraševala, naj jej pove, kdo da ga je ranil, ni hotel Centassi ničesar povedati. Sumi se, da ga je ranil eden obeh bratov.

Slab strelec. Včeraj zjutraj je hotel neki kmet v Truskah ustreliti kokoš, a je po nesreči ustrelil kmetico Katrino Kozlovič v roko. Ranjeno ženo so spremili v tržaško bolnišnico, kjer so jej kroglice izvlekli iz roke. Rane niso nevarne.

Samomor. Na železniškem tiru med Miramarom in Grljanom se je včeraj zvečer nekoliko pred 9. uro ustrelil nepoznan elegantno oblečen mož v dobi kakih 40 let. — Našel ga je na tleh že mrtvega železniški paznik, ki je pregledoval tir. Do sedaj še ni znano, kdo da je ta samomorilec.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 13. julija ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: ulica Kandler 2B, hišna oprava; ulica Corti 3, glasovir; ulica Poste 3, oprema v zalogi; ulica Irenec 6, hišna oprava; Škorklja 176, hišna oprava, stroji, oprema v zalogi in vozovi.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 24.6, ob 2. uri popoldne 31.3 C°. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 762.2. — Danes plima ob 9.47 predp. in ob 8.31 pop.; oseka ob 1.3 popoldne in ob 2.52 popoldne.

Zavod sv. Nikolaja priredi svojo veselico na vrtu družbene šole sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu 2. eventualno 3. nedeljo v septembru. Ta veselica se je imela vršiti že 7. julija, a se je prenesla na prošnjo goslarjev. Toliko v naznanje vsem bratskim društvom, ki bi mislila prirediti kako veselico na isti dan. — Program veselice se objavi pravočasno.

Peveke in peveci društva »Kolo« vabijo se na pevske vaje, ki bodo jutri, v sredo zvečer ob navadnih uri v društvenih prostorih.

Nadaljnji ustanovnik »Narodnega doma v Trstu«:

Ustanovnina K 200 je plačalo pevsko društvo »Kolo«.

Darovi za »Narodni dom v Trstu«:
Dne 27. t. m. izkazanih . . . K 4247.68
G. Stibilj, ker je potegnil neko dvomljivo tirjatev . . . „ 10.—
g. Steker Fran . . . „ 5.—
g. Pogorelec . . . „ 20.—
Skupaj K 4282.68

V Trstu dne 30. julija 1901.

Opomba: Ustanovnina ni obsežena v tem izkazu.

Nadaljnje darove, deleže in udnino sprejema g. Josip Uličak a r, blagajnik »Tržaške

posojilnice in hranilnice« v Trstu, ulica S. Francesco št. 2, kjer se dobivajo tudi kamenčki za »Narodni dom« v zvezkih s 50 lističi po 20 stotink.

Vesti iz ostale Primorske.

× **Umor na Kastavščini.** V Zametu na Kastavščini se je tamošnji krčmar, 40-letni Fran Udovičič, podal te dni, nekega večera, potem ko je zaprl svojo krčmo, v sosednjo krčmo, ki je bila še odprta in kjer sta sedela pri mizi brata Josip in Anton Horst, delaveca v tovarni torpedov. Med Udovičičem in bratoma Horst je nastal prepir, ki se je kmalu razvil v pretep, v katerem je Udovičič dobil širi težke rane, med temi jedno smrtno na vratu. Brata Horst sta pobegnila na to iz krčme proti svojemu stanovanju, do kamor jim je sledil tudi ranjeni Udovičič in se pred istimi vrati zgrudil na tla ter je kmalu umrl na to. Brata Horst so zaprli še isto noč ob 2. uri popoldne ter ju v kratkem prepeljejo v kriminalne zapore v Trst. Udovičič je zapustil udovo in štiri otroke.

× **Iz Cerknega** nam pišejo: Občina Cerkno na Primorskem ustanovila je mesto občinskega zdravnika z letno plačo 1600 kron, poleg izplača deželna blagajna 240 kron za cepljenje kozic. Prošnje za podeljenje službe vložiti je tekom 6 tednov od dne 1. avgusta t. l. pri županstvu, ter mora biti prosilec vešč slovenskega ali vsaj kakega slovenskega jezika.

Za zdravljenje revežev odškoduje občina zdravnika posebej po obstoječih pogojih, kakor imati uvedeno občini Bovec in Kobarid; istotako tudi potuje za zdravljenje premožnih. Zdravniku bo vzdrževati lastno ali domačo lekarno.

Zdravnikovo stanovanje je v Cerknem, kjer je zajedno sedež e. kr. sodnije in davkarje. Sodni okraj ima 8630 prebivalcev, s tremi županijami ter županstvi. Šebrelje in Št. Vid. skagora ne prispevati ničesar k navedeni plači, zdravnik tudi ni obvezan v nikake olajšavo o računanju truda, potnin in zamude nasproti tema občinama, bodi za zdravljenje ubožcev, bodi premožnih, če se med njim in občinama kasneje ne sklene posebna pogodba.

× **Kjer je edinost, tam je moč.** Pod tem naslovom nam pišejo: Podružnica sv. Nikolaja v Gabrovici, občine Dolinske, je dne 24. minolega maja dobila na svoj zvonik 3 nove zvonove iz tovarne Samassa v Ljubljani, težke 18 kvintalov, ki prav lepo in harmonično zvonijo. — Okolo 5 ure popoldne omenjenega dne, ko so sosednji Črnikalci zazrli bližajoče se zvonove, so pozdravili in vspremili iste s streljanjem iz topičev in zvonjenjem do meje Gabroviške. Tam na meji je pričakovala zvonove velika množica v procesiji iz Gabrovice: šolska mladina z gospodom nadučiteljem Jerebom na čelu, velečastiti g. dekan Kompare, mnogo prvakov iz gabroviške okolice in sosebno gospodje Šiškočič, Ivan Pavlič in Josip Andrijašič. Lepo število deklic v beli narodni noši je pozdravilo došle zvonove, čemur se je odzvalo na stotine glasov. Deklice so odidele zvonove z venci iz svežih cvetov. V isti hip so pokali topiči iz Gabrovice in doneli so naši župnijski zvonovi.

Potem smo spremili zvonove v procesiji na njih novi dom. Zastava sv. Nikolaja je bila odidešana s trakovi v narodnih barvah, podarjenimi od Gabroviških mladeničev in deklet, a vsaka oseba je imela v rokah malo zastavo. Na Binkoštni ponedeljek so novi zvonovi prvič slovesno vabili k sv. maši, ki jo je daroval velečastiti gospod dekan Kompare. Med mašo je bilo darovanje (ofer), katerega so se udeležili tudi mnogi sosednji vaščani, za kar se jim Gabrovčani najiskrenejše zahvaljujejo. Peval pa je mešani zbor iz Ospa pod vodstvom gospoda nadučitelja Jereba. Hvala jim priskrben, zlasti pa rečenemu gospodu nadučitelju in gospi Kompare. Vso hvalo in zahvalo pa zaslužijo gabroviški prvaki: vaški predstojnik Josip Ivančič, obč. svetovalec Križan in posestnik Anton Purger po domače Martine. Gabrovčani so podali lep dokaz, da tam, kjer je edinstvo, je tudi moč!

V mesecu marecu so se bili odločili, da kupijo nove zvonove in v najkrajšem času so zložili potrebni denar. V dveh mesecih so že čuli plat svojih novih zvonov. Sosednjim Črnikalcem pa se je že pred tremi leti usula podružna cerkev sv. Valentina in oskrbniki te cerkve se še niso pobrigali, da bi jo po-

pravili ali sezidali z nova, da-si ima rečena podružnica do 30.000 K premoženja. Poleg tega so se Črnikalci že lansko leto zavezali v podporo preko 600 K s prošnjo, da bi se vendar enkrat začela zidati nova cerkev. Ali do sedaj ni videti, da bi se hotela uresničiti ta želja njihova.

Minolega meseca so imeli predloški farani sv. misijon, in niti ganljive besede tem povodom niso ganile oskrbnikov cerkve sv. Valentina.

Ali morajo tudi Črnikalci priti do spoznanja, da je ni več druge poti nego — k sv. Cirilu in Metodiju?!

Resnicoljub.

× **Sestanek abiturientov** na Sušaku odložen. V »Novem listu« reškem čitamo, da je sestanek abiturientov na Sušaku odložen na 5., 6. in 7. septembra, in sicer to na izrečno željo mnogih udeležnikov.

Vesti iz Kranjske.

* **Strela** je v petek v Kokarjih pri Rečici neko žensko ubila, tri ženske omamila in kozolec užgala. Gasilci z Rečice so hitro in spretno izvršili svojo nalogo, za kar jim gre vse priznanje.

Razne vesti.

Mati prevzela bčeri soproga. V madjarski kopelji Lueski je prišel nedavno trgovec Ladislav Banyasz s svojo soprogo in taščo. Mož je ostal tam nekoliko dni in je imel potem odpotovati, pustivši v kopelji ženski sami. Kar naenkrat pa se je mož premislil in je ostal tam še dalje, vsi trije, on, žena in njena mati so se izvrstno zabavali. Nekega dne se je poslovil od soproge, rekši jej, da odpotuje takoj. Soproga je šla, nič hudega luteča, v kopeljo, a mož jej je med tem pobegnil z njeno materjo. Ko se je prevrjena žena vrnila, dobila je pismo matere, katera jo prosi oproščenja, ker jej je prevzela soproga, a ona da ni mogla živeti brez njega. Hči se je hotela zastrupiti, a jej je zdravnik še pravočasno otel življenje.

Bolezen Crispija. Crispiju je zadnji čas nekoliko odleglo, vendar ni nikakega upanja, da bi ozdravel. Nogi in roki morejo se smatrati že kakor mrtvi deli.

Zveza slovenskih kolesarjev je nadaljevala svoje delo prejšnjih let, napravila letos 13 novih pomočnih postaj in sicer 4 na Goriškem, 8 na Kranjskem in 1 na Spodnji Štajerskem. Za postaje je izbrala narodne, priznane dobre hotele, oziroma gostilne, kjer dobiva kolesar razen potrebnega kolesarskega orodja ter obvez za eventualne telesne poškodbe gotovo tudi izborna postrežbo po nizki ceni.

Vseh postaj je sedaj 42 na številu in sicer:

1. Bled — gostilna g. Jakoba Peter-nela. 2. Bohinska Bistrica — gostilna gosp. Janez Meneigarja. 3. Bovec — gostilna pri pošti g. Alojzij Sorča (nova postaja). 4. Celje — Narodni dom. 5. Cernomelj — hotel Laekner (nova postaja). 6. Domžale — gostilna pri pošti. 7. Grahovo — gostilna g. Matija Krajca. 8. Grosuplje — gostilna g. I. Rusa. 9. Idrija — gostilna »pri črnem orlu«. 10. Ilirska Bistrica — hotel »Ilirija« g. Ivana Bajca (nova postaja). 11. Jezersko — gostilna gosp. Frana Murija. 12. Kamnik — gostilna g. Josipa Kenda. 13. Kanal — gostilna »pri zlatem levu« gosp. Frana Ullaga (nova postaja). 14. Kandija Novo mesto — gostilna g. Jos. Windischerja. 15. Kobarid — gostilna pri lovcu (po domače »pri Fedrigu«) gosp. A. Juretiča (nova postaja). 16. Kranj — gostilna gosp. Petra Mayerja. 17. Krško — gostilna g. Frana Gregoriča štev. 11 (nova postaja). 18. Ljubljana — Narodni dom. 19. Logatec — gostilna g. Kramerja. 20. Medvode — gostilna g. Alojzija Jerala (pri kovaču). 21. Metlika — gostilna gosp. Josipa Pezdireca (nova postaja). 22. Mokronog — gostilna g. Rudolfa Pieterška (nova postaja). 23. Mozirje — hotel Tribuč [členi zveze imajo 20% popusta] (nova postaja). 24. Podbrezje — gostilna g. A. Pavlina. 25. Postojna — gostilna g. Vičiča. 26. Razdrto — gostilna g. Kavčiča. 27. Ribnica — hotel Arko [soba s postrežbo in svečo vred stane za člene le 1 K] (nova postaja). 28. Sežana — gostilna g. Mahorčiča. 29. Škofja Loka — gostilna g. I. Deisingerja. 30. Št. Jernej — gostilna g. Josipa Tavčarja (nova postaja).

31. Št. Peter — gostilna g. Ivana Špilarja. 32. Tolmin — hotel Modrijan gosp. Oskarja Gabrščka (nova postaja). 33. Trebnje — gostilna g. Alojzija Pavlina. 34. Trojane — gostilna g. Konseka. 35. Trst — kavarna Commercio. 36. Tržič — gostilna pri pošti g. Antona Globočnika (nova postaja). 37. Velike Lašče — gostilna g. Frana H. Gre-benca. 38. Vipava — hotel Adrija. 39. Vransko — gostilna g. Šentaka. 40. Vrhnika — gostilna »Mantua«. 41. Žalec — gostilna g. Hausenbühlerja. 42. Žužemberk — go-stilna g. Josipa Pehanija.

Tudi v prihodnje bo zveza slovenskih kolesarjev število postaj pomnoževala, v kolikor jej bodo dopuščala denarna sredstva. Ker so pa njeni dohodki vspricho nizke letne členarine (po 3 K za vsacega člena) jako majhni, treba jej je vsestranske podpore. Zato pozivljemo vse slov. kolesarje, da jej z mnogoštevilnim pristopom olajšajo nadaljno, za kolesarstvo tako plodono delovanje.

Brzjavna poročila.

Avstro-og. mornarica.

DUNAJ 29. (B.) Glasom brzjavnih poročil, je c. in kr. bojna ladija »Marija Teresija« dospela v Taku, kjer ostane kakih 10 do 12 dni. Na ladiji je vse zdravo.

Heroična smrt nemškega častnika.

LONDON 29. (B.) Iz Šan-hai-kuana brzjavljajo, da je tamkaj utonil nemški nadporočnik pl. Heynitz, ko je hotel rešiti iz vode dva vojaka, ki sta potem tudi utonila.

Crispi.

NEAPELJ 30. (B) Sporočilo, izdano danes zjutraj, pravi, da včeraj konstatirano boljšanje splošnega stanja in delovanja srea nadaljuje. Nervozni pojavi bolezní so pa neizpremenjeni.

S potovanja velikega kneza Aleksandra Mihajloviča.

CARIGRAD 30. (B) Vest v listih, da je veliki knez Aleksander Mihajlovič povodom njegovega tukajšnjega bivanja pri sultanu sprožil vprašanje neodvisnosti Bolgarske in krečansko vprašanje, se označu kakor neosnovano.

Dogodki v Kitaju.

LONDON 30. (B) »Times« javlja iz Pekinga: Kitajci pričakujejo z napetostjo, kakov učinek napravi tibetansko odposlanstvo v Petrograd. Oni spoznavajo, da je temu spletkarenju z vlastjo, ki je nominalno podrejena Kitaju, ta namen, da okrepi rusko diplomatsko akcijo in da poviša nje moč pregovarjanja, ako se mandžursko vprašanje zopet razvije, kar se zgodi v kratkem.

Španjka ne išče alijane.

PARIZ 30. (B.) Pisarna Havas javlja iz Madrida, da je minister za vnane stvari izjavil, da nima navzočnost nemške eskadre v Kadiksu absolutno nobenega političnega pomena. Španija ne more misliti sedaj na alijance, ker ne bi mogla ničesar nuditi za eventualne koristi. Ona mora najprej povzdigniti vojsko in mornarico ter preosnovati upravo.

Pozor na ta užig na zamašku !!!

Velikanska rastava pohištva in tapečarij. Izvenredno ugodne cene. **VILJEM DALLA TORRE** v Trstu, trg Giovanni 5. (Palača Diana.) — Moje pohištvo donese srečo. —

Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna pohištva vseh vrst
• T R S T •
TOVARNA: Via Tesa, vogal
Via Limitanea
ZALOGE: Piazza Rosario št. 2 (solsko poslopje) in Via Riborgo št. 21
Velik izbor tapečarij, zrcal in slik. Izvršuje naročbe tudi po posebnih načrtih.
Cene brez konkurence.
ILUSTROVANI CENIK ZASTONI IN FRANKO
Predmeti postavio se na parobrod ali železnico franko.

Jakob Kosmerlj

— TRST —

ulica ss. Martiri št. 16
nasproti Komando Marine.

TRGOVINA

Jestvin in kolonijalnega blaga, delikates
in konserv.

Izbor raznih vin in likerjev.

Imam tudi filijalko v ulici Bastione št. 2
nasproti ženskem liceju.

Priporočam se p. n. občinstvu in sem
najudanejši

Jakob Kosmerlj.

Sprejemajo se tudi naročbe za razpošiljanje.

Tomsig Ludvik

v Gorici, ulica Morelli št. 30.

DELAVNICA

za pozlačevanje in dekoracije.

Sprejema vse v to stroko spadajoče
poprave, toliko za cerkve kolikor za
zasebnike. Velika in izbrana zaloga
latev za okvirje in drugih predmetov
po zelo nizkih cenah.

100 do 300 goldinarjev

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu
v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez
kapitla in rizika z razpečevanjem zakon-
ito dovoljenih državnih papirjev in srečk.
Ponudbe pod naslovom Ludwig Oester-
reicher v Budimpešti, VIII Deutshegasse, 8.

Svoji k svojim!

IVAN REBEK

ključarski mojster

Celje. - Poljska ulica št. 14.

Priporoča slavnemu občinstvu
svoje najnovejše in najboljše
aparate za streljanje proti toči.

Ugodna prilika.

V ulici Nuova, nasproti lekarni
Zanetti se nahaja velik izbor

NAOČNIKOV

v jeklu, niklu, zlatem aluminiju in
srebru iz najslavnejših tovarn s in pe-
riskopičnimi lečami od 25 novč. više.

Naočniki so zdravniško predpisani.

Moderne lorinjete vdane v žel-
vino kost, dalnogleđi za kopno, za po
morju in gledališče.

Termometri za mrzlico, baro-
metri in povekševalne leče po ugod-
nih cenah.

Sprejemajo se poprave.

Glasovir

še v dobrem stanju je na prodaj za
nizko čeno. Oglasiti se je pri Mariji
Butković. Via Rossetti št. 2. gostilna
»Gambinusa«.

Gostilna Fr. Valetič,
ulica Solitario št. 12.
Vedno sveže pivo po
24 nč. Okolčansko in
istrsko vino po 40 nč.

Ta sladna kava je priznana najboljša primes bobovi kavi, jako okusna in posebne redilne vrednost za torej
naj se zahteva povsod le:

KAVA DRUŽBE SV. CIRILA IN METODA V LJUBLJANI.

MAL POLOŽI DAR DOMU NA ALTAR!

ZALOGA PRI IV. JEBAČINU V LJUBLJANI.

Cenjene gospodinje
skusite da ta naša
izborna sladna kava
najde pot v vsako
slovensko hišo.

Grand Hôtel-Restaurant Obelisk

OPČINA

— Nova lastnika ravnatelj Berrettini & Cattaneo. —

Valikanski vrt in veranda. — Krasen razgled.

Izvrstna kuhinja Plzensko in Kulmbaško pivo.

dobro perskrbljena vsaki čas. Specijaliteta: Kraški teran.

KEGLJIŠČE. — LAWN-TENNIS. — KROGLJIŠČE. — BILJARD. — TELOVAĐNE PRIPRAVE.

Telefon št. 657.

Ob nedeljah in praznikih v lepem vremenu vozne zveze od restavracije „Central Pilsen“ na Općino.

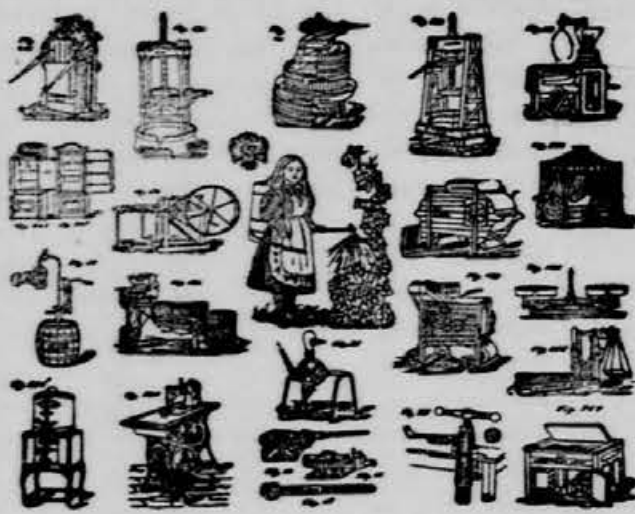
Najzmernejše cene. Točno postrežbo vodita lastnika-ravnateljja osebno.

Vsakojaka pojasnila daje in slučajna naročila prejmlje gospod BERRETTINI

„Nova restavracija Centrale Pilsen“, (Trst Via Torrente 10)

z vrtom, kamor ne pride prah, ker je v zavetju. Kegljšče.

Izvrstna kuhinja dobro perskrbljena vsaki čas. — Poštene cene. — Najtočnejša postrežba.

IVAN SCHINDLER

Dunaj, III. Erdbergstrasse št. 12.

razpošilja gratis in franko kataloge v slo-
vensko-italijanskem jeziku z več kakor 400
slikami o vseh vrstah aparatov za stroje,
potrebni predmetih za kmetijstvo in vinarstvo,
za obrtne in gospodarske namene.

Cene nižje kakor drugod.

Za reelno postrežbo se garantira.

Ugodni plačilni pogoji.

Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER

ces. kralj.

privilegirani lastnik

Dunaj, III Erdbergstr. št. 12.

Ivan Semulič

TRST - ul. Belvedere št. 33. - TRST

priporoča slavnemu občinstvu v Trstu in okolici

kakor tudi po deželi, svojo

bogato zalogo pohištva.

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo najfineje in druge vrste,
iz trdega in belega lesa. Volnene postelje in prodaja volne v
vsaki množini. Cene so zmerne in postrežba točna in poštena.

Lekarnarja A. Thierry-ja balzam

se zeleno varstveno znamko »nuna« 12 malil ali 6 velikih steklenic
4 krone franko.

A. Thierry-ja stolistno mazilo

2 lončka 3 kron 50 stot franko, razpošilja proti predplačilu:

A. Thierry-ja lekarna „Pri angelju varhu“

v Pregradi, Rogotec Slatina (Rohitsch-Sauerbrunn).

DUNAJ: Centralna zaloga: Lekarnar C. Brady, Fleischmarkt 1. — BUDAPEST:

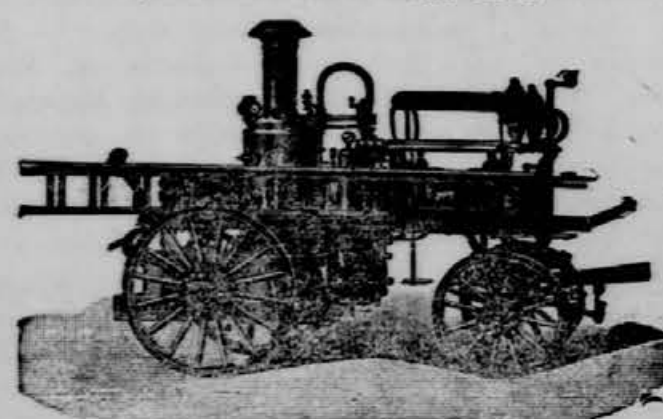
Lekarnar I. pl. Török in Dr. Egger. — ZAGREB: Lekarnar S. Mittelbach.

Na drobno se vdobiva povsod.

Ces. kr. priv. tvornica strojev, brizgalnic, čelad, cevij, pasov
in prva moravska mehanična tkalnica tvrdke

Czech pri Prostjevi (Moravsko.) **R. A. SMEKAL-A** Smichov-Praga

podružnica v Zagrebu, Frankopanska ulica 9

priporoča slavnim gasilnim dru-
štvom in zasebnikom brizgalnice
vsake vrste, s patentom proti
zmrzlini in priredbo, da na obe
strani vodo sesajo in mečejo.

Parne brizgalice, s katerimi za-
moreta že samo dva človeka de-
lati; izučba lahka in brez maši-
nist. Dalje motorne vozove, apa-
rate za acetilenski plin, brizgalnice
proti peronospori „Vermorel“ po
16 kron, „Avstrija“ po 20 kron
franko na vsako pošto

Kmetijsko orodje. Izdelki so-
lidni, lepi in po ceni. Uzorci in
ceniki brezplačno.

— Ugodni plačilni pogoji —

Splošno

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

Najbolja prevlaka za podove
je Fernolendtov

bliščeči lak za podove

v četero nijansah za mehak les, ki pokrije vsako
prejšnjo prevlako, se ne prilepi, se ga lahko opere in
e trpežen. Za 10 m. zadostuje 1 kg. po 2 kroni
v plehasti skatli.

Ces. in kralj. privilegirana

tovarna kemičnih izdelkov

ST. FERNOLENDT

Zaloga:

Dunaj, V Schulerstrasse št. 21

Ustanovljena 1832.

Razpošilja se tudi po poštne povzetju.

Nadaljne specialitete: pisalna in kopirna črnila
nepremočljive masti za usnje, patentovano sredstvo
za ohranjanje podplatov „Vandol“. Kovinska čistilna
zmes, srebrne in zlate čistilna mila, laki za usnje in
bronasti lak kakor tudi vsega sveta najbolje

leščilo (biks)

Cenik pošljem brezplačno poštne prosto

Zaloga dalmatinskih vin

iz last-
nih
kleti in istrski teran toplo priporoča cenjenim dru-
žinam, gg. krčmarjem in hotelirjem. Simeon Pav-
linović v Trstu, Via Chiozza 11.

Delavnica za popraviljanje vsakovrstnih stro-
jev, motorjev na plin in brizgalnic
vseh vrst. Kovaška delavnica. Alojzij Schroeck & C.
v Trstu, ulica Belvedere št. 9.

Operatèr kurjih očes,

(Kalistv
van specializist Giordani, ima svoj ambulatorij
Via Stadion 3. I. ki je odprt od 8 predp. do 6. pop.
ob nedeljah in praznikih do 4. pop. Izvršuje odstra-
nitev kurjih očes in zaraslih nohtov tudi v najbolj
kompliciranih slučajih na poseben način in brez
nikakoršnih bolečin. Cena za operacijo v ambulatoriju
1 krona, na domu 2 kroni.

Važno oznanilo!

Podpisani smatra si v dolžnost javiti, da se
VINA iz VISA, KASTELOV pri SPLITU, ISTRU
in BELA VINA iz VISA, ki se prodajajo v njegovi
zalogi, analizovana in stavljen pod stalno kontrole
zavoda za kemično analizo, ovlaščenega od c. kr.
avstrijskega ministerstva. Zato se stavlja na vse sode
in boteljke kontrolna in garancijska znamka št. 137.
To določbo je izdalo visoko c. kr. notranje mini-
sterstvo radi preprečitve kvarjanja vina, ki stavlja v
resno nevarnost ljudstvo.

Kedor si torej kupi vino v moji zalogi, je
gotov, da se v njem ne nahaja drugih snovi, nego
je to vino čisto in naravno, da se sme z mirno vestjo
dajati bolnikom in konvalescentom, ker analizacijski
zavod stavlja pod svoje varstvo samo ona vina, ki
so čista in imajo vso potrebno vsebino, ki jo morajo
imeti najfinejša vina.

CENE:

Istrski teran	liter po 32 novč,
Vino iz Kastelov pri Splitu	34
Vino iz Vise	34
Vino Opello	38
Belo vino iz Vise	40

Zahtevajte vselej jamstveno znamko.

Josip Tami

ulica Legna št. 6 (Dvorišče)

Radi odpotovanja proda se

bicikelj in tandem

najnovejšega sistema, jako
elegantna in lahko tekoča iz
najbolj renomirane svetovne
tovarne za 100 gld. pod ceno.

Naslov dobi se v uredništvu
našega lista,

Julij Redersen

izdelovatelj zdravniških pasov in ortopedičnih
aparatur.

Trst. — Via del Torrente št. 858-3. — Trst.
(Nasproti „Isola Chiozza.“)

Kirurški instrumenti, ortopedični aparati
modrei, umetne roke in noge, berglje, erna-
nični pasovi, elastični pasovi in nogovice,
suspensori, elektroterapevtski aparati, aparati
za umetno dihanje ter predmeti za bolnike.

Zaloga

predmetov za kirurška zdravljenja, angleški
predmeti od gumija in nepremočljivih snovi.